

FÜGGETLEN UJSÁG

POLITIKAI, GAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI KÉPES HETILAP,

A „MAGYAR GAZDASZÖVETSÉG” KÖZLÖNYE A MAGYAR NÉP SZÁMÁRA.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Egészévre 2 frt.
Félévre 1 „
Egyes szám ára 6 krajczár.

Felelős szerkesztő:
ZSITVAY NÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
IX. ker., Üllői-út 25. szám. (Köztelek).

Hodossy Imre.

Az a kérdés, hogy mi az a magyar sajtószabadság?

Kerek ötven esztendővel ennek előtte lángelkű magyar szónokok hazafias lelkesedéssel magyarálták meg ezt a magyar népnek, mely lépve rablánczait, kivivta a magyar sajtószabadságot. Ennek a magasztos eszmének az értelmét nem kisebb emberek magyarálták meg, mint Kossuth Lajos, Petőfi Sándor és a többi.

Erre a nagy történeti eseményre a magyar nemzetnek egy fél évszázados küzdelme kevés öröme, még több bánata és szomorú napja borult. Kezdődött véres napokkal, véres napsugarakat lövelt szét a magyar szabadság diadallal kelő napja, s a maroknyi magyar nép igazságérzete tudatában harci bátorságával ellen tudott állni két európai nagyhatalom szolgalelkű zsoldos seregének . . . Ilyen küzdelemteljes idő gyümölcse a magyar sajtószabadság, melyen részt ütni kíván a mai kormányzat azzal a törvényjavaslattal, mely a képviselőház asztalára éppen mostanában lett letéve és tárgyalása elkeseredett har-

czot idézett elő a Házban. Ismeretes olvasóink előtt az a küzdelem, melyet mostanában az országgyűlési ellenzéki pártokkal élükön Magyarország hazafias érzelmű polgárai vívnak az Erdély igazságügyminiszter által benyújtott bünvádi perrendtartásról szóló törvényjavaslat 16-ik szakasza ellen, mely béklyót, bilincset kíván rakni a sajtószabadságra, a negyvennyolczas törvények egyik legsarkalatosabb intézményére.

A 16-ik szakasz a sajtó önzetlen munkását egyenrangúvá minősíti a csirketolvajjal és egyéb

más gonosztevővel, aláveti azon bíróság ítélkezésének, mely a közönséges rágalmazó felett mond ítéletet. Eddigélé a sajtó ellen emelt vád felett a polgárság tisztos elemeiből összeállított esküdtszék szolgáltatott igazságot; ha a képviselőház a 16-ik szakaszt megszavazza, ezentul nem független, józan felfogású és velünk egyenrangú polgártársak ítélete dönt, hanem az állam által fizetett, s a száraz paragrafusokhoz kötött bíró felfogása. A 16. §. ellen megindult képviselőházi vita során közéletünk egyik kitünősége: *Hodossy Imre* nemzeti párti képviselő tünt fel ismét hatalmas beszédével, melyet a törvényjavaslat ellen június 3-án mondott el a házban. *Hodossy* tartalmas és az egész ház osztatlan tetszésével kísért beszédében kimutatta, hogy a magyar sajtót az esküdtszéki bíráskodás alól elvonni annál kevésbé sem szabad, mert míg a kinevezett, az állam által fizetett bíró sokkal hajlandóbb a törvény rideg betüje szerint itélni, addig az esküdt nemcsak a törvény holt betüit, de a közérdeket is szem előtt

Hodossy Imre.

tartja ítélete meghozatalánál, mert mint polgár szintén tagja a közvéleménynek. *Hodossy Imre* — kinek arczképét most bemutatjuk — a közéletben is előkelő szerepet tölt be s egyike legjelesebb jogtudósainknak; 1840-ben született, tanulmányai végeztével megyei szolgálatba lépett. 1869-ben lett képviselő szabadelvű programmal. A boszniai okkupáció alkalmával lépett ki a szabadelvű pártból és csatlakozott a nemzeti párthoz, melynek azóta folyton tevékeny tagja.

Apponyi és a kormány.

A Bánffy elnöklete alatt működő kormányt az jellemezte mindeddig, hogy a hagyományos nemzeti eszmék megvalósítása elől egész az orra hegyéig begombolkózott. Így utasította vissza legmerevebben a magyar katonai tisztképzésre vonatkozó kívánságokat is, amelyekért pedig a nemzeti párt — Apponyi Albért gróffal az élén — nemes kitartással küzd évek hosszú sora óta. És most egyszerre megkaptuk a katonai törvényjavaslatokat.

Miért? Honnan ez a nemes készség? Mi a ezelja? Önkénytelenül is ezeket a kérdéseket teszszük fel, mert megszoktuk már azt, hogy Bánffy olyan ezél nélkül, amely hatalmi érdekeinek nem használ, mit sem tesz, és ha még jót tenne is, aggály ébred bennünk, vajjon nem vesz-e el még többet a balkezével, mint amennyit a jobb kezével nyújtott.

Hát az okoskodás ezuttal ott végződött, hogy a Bánffy-kormány Apponyi után nyújtotta ki a balkezét. Az a katonai törvényjavaslat egy udvariasan elkészített lépcsőfok volt arra, hogy azon Apponyi fellépjen a szabadelvű párt tárt karjai közé.

A Bánffy-kormányának nem ártott volna ez a kis fuzió. A nemzeti párt tagjai jó szónokok, nagy tekintélynek örvendő egyének. Ha ezek összeolvadtak volna a kormánypárttal, úgy Bánffy füttyölve tapostatta volna le a sajtószabadságot s nincs az a magas kvóta, amelyet játszva fel ne emelhetett volna.

Hanem hát a számítás nem sült el. A nemzeti párt a katonai törvényjavaslatokat örömmel fogadta, de azért a kormánypárttal még össze nem ölekezett. Sőt ellenkezőleg; aki hallotta a gróf Apponyi Albert remek szónoklatát, az meggyőződhetett arról, hogy a nemzeti párt nemes vezére az első pillanattól kezdve nem gondolt a fuzióra. Habár a legfőbb korlát a kormánypárt és a szintén 67-es alapon álló nemzeti párt között ledőlt is, azért Apponyi gróf Bánffyval frigyét kötni nem fog, mert miként a legjobb törvény is csak akkor ér valamit, ha azt helyesen és igazságosan alkalmazzák, akként a 67-es kiegyezés is csak úgy elégitené ki az Apponyi méltó követeléseit, ha azoknak a törvényeknek szigorú és igazságos alkalmazása, s általuk a nemzeti jogok hív megőrzése biztosítva volna. Már pedig a Bánffy kormány cselekedeteinek egész hosszú sorozatával bebizonyította azt, hogy még a 67-es alapot sem tudja megvédeni. Alkuszik, enged, jogokat dob oda csak azért, hogy a miniszteri széken megmaradhasson. A megvesztegetés s az elrettentés rendszerét ültette be az egész közéletünkbe, mert szabad, meg nem vesztegetett és meg nem félemlített emberekből az ő pártjának a többségét nem biztosíthatná.

Most a sajtón akart végig verni, minthogy a szabadsajtó nem lehet inyére az olyan kormányának, amelynek köpenye alatt a botrányok úgy virágznak, mint a tó szélén a nefelejcsék.

Am az ütésre felemelt ostort egy hatalmas kéz

ragadta meg: az Apponyi keze. A szónoki hév, a szent meggyőződés, a mély tudás erejével akarta visszatartani Apponyi a kibontott korbácsot, mikor fülébe dörögte a kormánynak: „Megállj, vigyázz, mert a nemzeti szabadság legszebb virágát zuzod össze! Nem igaz, hogy a mit teszel, ez a 48-ban fakadt szabadság szellemében történnék, ellenkezőleg, lerontod azt, a mit akkor építettek, zsarnok módjára el akarod rettenteni azokat, a kiket elhallgattatni nem tudtál.“

A kormány sunyi módra meglapult a beszéd hatása alatt, s jezsuitásan forgatva szeméit, hivatkozott tiszta szándékaira, hogy ő csak a magánbeesületet akarja védelmezni. Hogyan, hát az volna a különbség Apponyi és a kormány között, hogy emez érzékenyebb volna a magánbeesületre, mint Apponyi gróf, kinek nemes lelkületéhez, tiszta hazafias érzületeihez soha a vádnak egy porszeme nem férközhetett? Nem!

A különbség köztük az, hogy a kormány a nemzeti szabad vívmányok legszentebbjét is kész pártérdekekből áldozatul odavetni.

Apponyi ellenben nem fogadja el a hatalom felé nyitott utat, ha utjában a jognak, a szabadságnak csak egyetlen csiráját kellene is letapodnia.

Apponyié a jövő, de előbb Bánffynak buknia kell. Mert Apponyi és Bánffy nem szövethetnek.

MI HIR A POLITIKÁBAN?

A koronázás harminczadik évfordulója. Junius 8-án mult harmincz esztendeje, hogy Ő felsége Szent-István koronáját fejére tette esküvel is megerősítvén amaz ígéretét, hogy az ország törvényeit megtartja és megtartatja. Ki kell emelnünk ma, harmincz év multán, hogy esküvel erősített ígéretét az uralkodó hiven megtartotta, népe szeretetét, tiszteletét nagy nemes szívével és fejedelmi böles belátásával megnyerte, egyuttal elnyerte a „legalkotmányosabb király“ nevet is. A „bizalom az ősi erényben“ szilárd talpakon nyugszik. Az az alap azonban, melyen alkotmányos életünk tovább fejlesztetik, mely kellene, hogy szellemi és anyagi erőnknek, gyarapodásunknak bő kufforrása legyen: bizony meg kell vallanunk, hogy a harmincz esztendő alatt nemhogy szilárdult volna, hanem folyton-folyvást lazult és egyre gyengül. Ez a tény elszomorító és sötét felhőként tornyosul fölöttünk éppen most a kiegyezési tárgyalások összekuszált, összegabalyodott folyamatában. Tán ez az ok jászott közre arra, hogy ez a különben felemelő nagy ünnep: a koronázás harmincz éves fordulója olyan nagy esőndességben zajlott le, mi azonban most, midőn tolmácsoljuk a magyar nemzetnek igaz szeretetét, odaadó ragaszkodását és alattvalói hűségét az uralkodó koronás király

iránt, abban a reményben tesszük ezt, hogy nem fog esüggedni ez a nép harezolni tovább az ország igazi nagyságának két fő, szent czéljáért: az önállóság és függetlenségért.

Országgyűlés.

Mozgalmas időszaka volt a mult héten a képviselőháznak. Megkezdték a bünvádi perrendtartás életbeléptetésére vonatkozó törvényjavaslat tárgyalását és magas szárnyalású, gyönyörű vita fejlődött ki a 16. §. körül, amely ellen — mint már megírtuk — a szabad közvélemény oly annyira fellázadt. A vita kezdetén különösen a nemzeti párt tagjait láttuk sorompóba lépni hatalmas, csillogó fegyverekkel. Maga gróf **Apponyi** Albert, a nemzeti párt lángeszű vezére is sikra szállt. Mindenki kíváncsian várta, mit fog mondani Apponyi, milyen magatartást fog tanusítani most, a mikor a kormány a katonai javaslatok benyújtásával a nemzeti párt régi követelésének eleget tett s ezt kormányképesse tette. A Ház zsufolásig tele volt s a karzatán megjelent az Apponyi gróf neje is, hogy nagynevű férjének szónoklatát meghallhassa. És láthatta, a mint ez az Isten kegyelméből való szónok a szavak varázserejével a lelkesedés tüzebe hozta az egész Házat; egymásután tette hasznavehetetlenné a kormány harezosainak fegyvereit; szavait falatrengető taps- és éljenvihar követte s nem vonhatták meg tőle elismerésüket még azok sem, akiket az igazság megtörhetetlen erejével legyőzött. Apponyi lelkével, szívével, csudálatos tehetségének minden erejével védelmezte a sajtót a szabadsága ellen intézett támadással szemben úgy, hogy ha ez után a 16. §-t meg is szavazza a mindenre kész többség, de az erkölcsi győzelmet az Apponyi kezéből többé ki nem ragadhatja.

A 16. §. fölött **Hódossy** Imre kezdte meg a vitát. Fejtette, hogy a 48-iki törvényhozás három alapkőre építette a sajtó szabadságát: a cenzura eltörlésére, a fokozatos felelősségre és az esküdtzéki bírásokra. Ezek közül az utolsót le akarja rontani az igazságügyi miniszter. Azután arról a hibás felfogásról beszélt, amely a törvényjavaslaton keresztül huzódik, hogy tudniillik az alkotmány vagy a szabadság érdekeit csak a közhivatalt viselők ténykedései érintenék. Hiszen **Széchenyi** István, **Kossuth** Lajos, **Eötvös** József és sokan még, habár sohasem viseltek volna is közhivatalt, mégis sokkal nagyobb hatással voltak az alkotmányra és a közszabadság érdekeire, mint akármelyik szolgabíró vagy más közhivatalnok.

És az uzsorások s a szédelő pénzemberek ténykedése viszont jobban veszélyeztetheti a nemzet közérdekeit, mint a közhivatalt viselő, s amazokkal a sajtó mégsem foglalkozhatik, vagy mint a pénzügyminiszter mondta, óvatosságra van intve, helyesebben mondva azonban el akarják *rettenteni* attól, hogy a sajtó a hatalomhoz közel álló magánügyé-

nek ügyeivel foglalkozzék, mert a sajtónak ez a szabadsága a hatalmi köröknek fölötté alkalmatlan. Óriási tapsviharral fogadták a **Hódossy** szónoklatát. **Emmer** Kornél is azt bizonyította, hogy magánember is ellenkezésbe jöhet a közérdekekkel s aki ekkor az ő cselekedetét elbírálja, a fölött ítéljen maga a társadalom. Szerinte azonban segíteni lehet a törvényjavaslat nagyobb hibáin, még pedig a részletek kidolgozásánál. **Győry** Elek visszautasította Emmernek azt a felfogását, hogy a javaslat legfontosabb részét rosszalja, azért mégis elfogadja azt. Azután meggyőző erővel mutatta ki, hogy a javaslat a reakciónak akar kaput nyitni. Határozati javaslatot terjeszt be arra nézve, hogy a Ház a bünvádi perrendtartásról szóló törvényjavaslatot mint olyat, mely a véleményszabadságnak egyik leglényegesebb biztosítékát, a sajtószabadságot megtámadja, ne fogadja el még részletes tárgyalás alapjául sem. **Makfalvy** Géza elismeri, hogy vannak a sajtónak is fattyuhajtásai, de rámutatott arra, hogy mikor politikai szerepet vivő egyének az állam kárára gazdagszanak s politikai szolgálatok ürügye alatt a legarczátlanabb visszaélést üzik és emellett olyan óvatosak, hogy nem a büntető törvényvel, hanem csak az *erkölcsi* törvényvel jönnek összeütközésbe: hát akkor s ily egyénekkal szemben nincs más orvosás, mint a sajtószabadság.

Ezután **Plósz** Sándor, igazságügyi államtitkár állott fel s megdöbbenően gyenge beszédkében védte a javaslatot s főként azon erősködött, hogy ez a 16-ik §. a 48-iki törvényhozásból fakad. Utána tartotta meg remek szónoklatát **Apponyi** Albert gróf, a nemzeti párt vezére. Várakozással tekintett — úgy mond — az államtitkár beszéde elé, mert azt hitte, hogy a **Hódossy** és **Győry** által lerontott sánccok helyébe újakat fog építeni, de ebben úgy ő, mint mások is csalódtak. Az államtitkár bizonyítás nélkül állította, hogy a mostani javaslat tulajdonképpen a 48-iki törvényhozásnak czélját igyekszik megvalósítani, jobban mint az akkori törvények. Arra mindig ráért a 48-iki törvényhozás, hogy a közszabadság biztosítékait törvénybe iktassa, szólt a baloldal zugó helyeslése között Apponyi. Nemes szép szavakkal emlékezett meg a sajtó hivatásáról s kifejtette, hogy a 48-iki törvényhozás szelleme, amely előtt a teljes sajtószabadság lebegett, mily távol áll a mostani javaslattól. **Plósz** államtitkárt, aki a 48-as törvényekből akarta kimagyarázni a 16. §. szükségét, a saját fegyverével verte le.

Nagy különbség van a között — mondá Apponyi, ha valakit szűk magánkörben támadnak meg a becsületében, vagy nyomdafestékekkel; mert a sajtó, amely a nagy közönség érdekeit szolgálja, nyiltan dolgozik s a közvélemény ítéletére bizza magát. Ne száraz paragrafusok döntsék el tehát, hogy ki követett el sajtóvétséget, ki nem, hanem ítéljen a társadalom független elemeiből alakított esküdtbírószáján keresztül a közlelkiismeret. A szellemet a

törvény rideg betűivel szabályozni nem lehet, a gondolatot, csak maga a gondolat szabályozhatja. Ne csináljunk egy új, 97-iki törvényhozást, hanem tartsuk meg a 48-ikit, fejezte be beszédét Apponyi, amely után a viharos tetszés elemi erővel tört ki. Apponyi szavai mély hatást gyakoroltak a Házra, de azért a kormánypárt megállapodott abban, hogy a javaslatát fel nem adja. Az ellenzékiek viszont elhatározták, hogy minden parlamentáris fegyverrel küzdeni fognak a 16. §. életbeléptetése ellen s ha kell, obstrukcióval is élni fognak, az az hosszúra nyújtott szónoklatokkal addig huzzák a vitát, míg a képviselőház az időből kifogy s kénytelen lesz a törvényjavaslatot a szőnyegről levenni, hogy egyéb dolga után láthasson. Az igazi heves küzdelem tehát még csak most indult meg, melynek eredményét kíváncsian várhatjuk.

Külföld.

Békétárgyalások. A görögök s törökök a szárazföldön megkötötték a fegyverszünetet, mely mindaddig érvénytelen fog birni, míg a végleges béke létre nem jön. A békétárgyalások még mindig folynak, végleges megegyezésre nem sikerült ugyan még jutniok a háborus feleknek, de most már majdnem bizonyos, hogy a béke létrejön, miután az összes nagyhatalmak ezt akarják. Az orosz czár a szultánnak elismerését fejezte ki azért, hogy mint győztes fél, fegyverszünetet kötött és inti arra, hogy győzelmét a béke feltételeinek megállapításánál se igyekezzék tulságosan kihasználni. Anglia is határozottan ellene van annak, hogy a szultán a Görögterületet megcsonkítsa. Mert a nagyhatalmaknak az ellen nem volt kifogásuk, hogy a két szegény állam véres játékot rendezzen Európa mulattatására, de most, mikor már elgyengültek a hadviselők s minden kockáztatás nélkül közbe léphetnek, nagylelkűen szárnyaik alá veszik az elvérzett országot, mondván neki: „Ne félj, az én igazságszeretetem nem engedi meg, hogy téged bántsanak.“ Akármilyen békét is nyer a nagyhatalmak kegyelméből a tönkre vert Görögország, azért ő is bizvást felsóhajthat a mesebeli tyúk módjára: „Hajh, de ki adja nekem vissza a csibéimet!“

MI UJSÁG?

A király családi öröme. Ő felsége unokája, Seefried báróné örvendetes családi eseménynek néz elébe. A király a keresztapaságot már elfogadta s helyettesévé Spens-Borden báró morva helytartót nevezte ki. Znaim városa, hol a báróné tartozkodik, ünnepiesen fogja a király képviselőjét fogadni.

Honvédszobor-leleplezés Gyertyámoson. Gyertyámos torontálmegyei németajku község hazafias ünnepet ült pünkösöd hétfőjén. Leleplezte a határán 1848-ban elesett honvédek emlékoszlopát. Az ünnep istentisztelettel kezdődött, melynek végeztével a nagyszámu közönség a földszített falun át a temetőbe ment, a hol a honvédek sirja van. A szomszéd

községekben igen sokan gyűltek össze az ünnepre és nagy számban volt képviselve kiváltkép a nagyikindai közönség. Az emlékoszlopnál Walzer András, az ünnep rendezője, mondott beszédet, miközben az oszlopról lehullott a lepel. A szép ünnepély a „Szózat“ elénekklésével ért véget.

Érdemkereszt egy tanítónak. Lázár Gábor vernári gör. kath. tanítót a király érdemeinek elismeréséül az ezüst érdemkereszttel tüntette ki. Lázár, ki a minap töltötte be 63-ik életévét, már 40 év óta tanít a garamvidéki tótajku községben, melynek gyermekeit ritka buzgalommal és szép sikerrel tanította különösen a magyar nyelvre. Ma már nincs egy sem a fiatal nemzedékből, a ki a magyar nyelvet ne beszélné és ne szeretné. A királyi kitüntetést Hámos László főispán nyújtotta át az érdemes tanítónak nagy közönség jelenlétében.

Zendülés Alpáron. Veszedelmes zendülésről veszünk hirt, a mely e pestmegyei Alpár község lakosai körében tört ki, Pünkösöd hétfőjén. A vasuti állomás elhelyezése adott okot a zendülésre. Délelőtt 10 órakor a nép megtámadta a község házát. A csendőrök visszaszorítani iparkodtak a tömeget, a mi azonban nem sikerült. Ekkor a nép közé lőttek s két embert halálosan megsebesítettek. Nemsokára egy század honvédség érkezett Kunfélegyházáról, a mely aztán széteszlatta a zendülőket. A helyzet azonban még mindig veszedelmes, mert a nép között nagy az izgatottság.

Az ifju Garibaldi csapata. Rómába most érkezett haza Garibaldi Ricotti a csapatával, a melylyel önkéntesen harczolt a görög-török háboruban. Ezekre menő sokaság várta a vasutnál s a közönség között több vörösinges, régi garibaldista is volt. Mikor az ifju Garibaldi a vonatról leszállt, a nép „nagy lelkesedésében“ kitorpte a váróterem ablakait s az utczára kirohanva, kifogta a „tábornok“ kocsijából a lovakat s úgy vitték őt haza a lakására. Ricotti Garibaldi dusan aranyozott tábornoki egyenruhát viselt. A csatatérről több zászlót, kardot és trombitát hozott magával, a melyeket a nép lelkesülten csókolt.

Rettenetes felekezet. A oroszországi Tiraspol környékén felfedeztek egy felekezetet, melynek tagjai borzalmas mártírsággal igyekeznek tanúságot tenni vallásosságukról. Papjaik elhiresztelték, hogy ez év január 1-én megsemmisül a világ. A felekezet tagjainak nagy része rémületében elevenen eltemettette magát, mert azt tartják, hogy a ki ily rettenetes halállal hal meg, az a tulvilágon angyal lesz. A hatóság, mikor tudomást szerzett ezekről az örült-ségekről, azonnal megindította a vizsgálatot. Elfogtak egy Kovalev. nevű 24 éves fiatal embert, a ki szintén a felekezet tagja; ez aztán kivallotta, hogy ő maga tizenhét embert temetett el elevenen egy mély pinczében. A szerencsétlenek önként vetették alá magukat a rettenetes halálnak. Mikor a pinczét megvizsgálták, a földhányások alatt megtalálták a tizenhét holttestet. A legborzalmasabb az volt a dologban, hogy Kovalev elevenen eltemette saját feleségét és két gyermekét is.

Béresek harcza. A Tokaj közelében levő Majostanyán Grünberger Ignác gazdasági irnok összeszóvalkozott a béresekkal és a vita hevében az

egyiket megütötte. Erre a többi béres is rátámadt az irnokra, mire ez haragtól elvakulva fegyvert ragadt és rálőtt támadóira. A lövés három bérest sebesített meg, köztük id. Lehner Istvánt, ki kilencz gyermek atyja, életveszélyesen. A béresek és az irnok ellen a vizsgálat folyamatban van.

Hamis pénzek. A felvidéken egy idő óta igen sok hamis korona és egyforintos van forgalomban. A hamis egyforintosok jobbára Ausztriából kerülnek ide, 1860-as évszámmal vannak ellátva, ón, ólom és horgonyból készült s csupán súlyánál fogja ismerhető fel, hogy nem valódi.

Halálos játszadozás. A ritzingi kőszénbányában a minap szomorú eset történt; a bányászgyerekek játékból beleültek egy csillébe, melyet az egyik fiú erősen meglóditott. A lejtőnek szaladó csillében Takáts Teréz nevű 7 éves kis leány állott s a mint a csille gyorsan szaladt a szénválasztógép leeresztő vasesatornájának végére oly erővel ütődött oda kis feje, hogy ott rögtön meghalt.

Magyarellenes tüntetés Bécsben. Egyik bécsi színházban a „Piros bugyelláris“ előadása volt a múlt héten kitűzve. Azonban hirtelen levették a darabot a műsorról és helyébe a „Paraszt, mint milliomos“-t adták. A darab levétele azért történt, mert az igazgatóság attól tartott, hogy az előadás esetén nagymérvű magyarellenes tüntetések lesznek, másrészt meg a darabban működő színészek a sztrájkjal fenyegettek, ha nekik a magyar tárgyú darabban még tovább is játszaniok kellene. Ezért az igazgatóság levette a darabot. Nekünk az ilyen példák csak buzdításul szolgálnak arra, hogy továbbra is serényen ápoljuk nyelvünket, de e mellett idegen nemzetek remekmunkáiból is okoljunk, tanuljunk.

Öngyilkos tanulók. A századvégi erkölcsök siralmasságát mi sem jellemzi szomorubbán, mint az, hogy ma már olyan gyerekek is keresik a halált, a kiknek még sejtelmük sincs az élet igazi nyomosságáról. Így Szegeden egy Fett Gyula nevű hatod gimnázista gyerek öngyilkossági kísérletet követett el, de valószínűleg kiépül sebeiből. — Pécsen pedig egy Königstein Dezső nevű 15 éves főreáliskolai tanuló lőtte agyon magát. Magántanuló volt s valószínűleg a vizsgáktól való félelem kergette a halálba.

Egy rablógyilkos elfogatása. Az ujvidéki rendőrség kitűnő fogással dicsekszik. Elfogták tudniillik Plauschin Antal rabszökevényt. Ez a Plauschin 1883 ban Promontoron rablógyilkosságot követett el s a pestvidéki törvényszék életfogytiglan való fegyházra ítélte. A büntetésből már 13 évet kitöltött s a múlt év április 25-én megszökött. Az ujvidéki rendőrség átadta a szökevényt az ügyészségnek.

Csata cigányokkal. Összeszólalkoztak a minap Rasitz községben a falubeliek és sátoros cigányok, A verekedés oka az volt, hogy a cigányokat garázda viselkedésük miatt a kocszmából eltávolították. A cigányok, a kik fel voltak fegyverkezve, megtámadták a falut, mire a lakosság kaszákkal kapák-

kal rontott rájuk. Veszedelmes harc keletkezett közöttük, melynek a fellármázott tűzoltóság közbelépése vetett véget. A cigányok megfutamodtak. Emberélet nem esett áldozatul.

A veres kakas pusztítása. Bódogkő-Ujfalu abauj-megyei községben a múlt héten nagy tűz pusztított, melynek rövid idő alatt tizennégy lakóház és több melléképület esett áldozatul. A nagy szélben az oltási munkálatok nagyon meg voltak nehezítve és csak a szomszédközségek egyesült erejének köszönhető, hogy az egész község el nem hamvadt.

A megcsalt jóbarát. Földiek és jóbarátok voltak Ramos József és Gostyik Sebestyén napszámosok. Együtt jártak munkába, együtt a kocszmába is. Egyszer mulatozás közben Ramos elbeszélte a társának, hogy szülőfalujokban Kaszturkovics Flórián mézáros neki nagyobb összeggel tartozik, amelyet az nemsokára meg fog fizetni. Gostyik erre gondolt egyet, levelet irt a mézárosnak, hogy küldjön az adósság fejében 10 forintot neki. A levél alá persze Ramos nevét irta. A kért pénzt nemsokára megkapta, azt mondva természetesen a levélhordónak, hogy őt hívják Ramosnak, amit Kiss Ferencz nevű lakásadója is bizonyított. Az első sikeren fölbuzdulva, husz forintot kért újból a mézáróstól. Pár nap múlva ez az összeg is megérkezett. De most már a levélhordó kezdett gyanakodni, hogy becsapták. Tudakozódott tehát és rájött a turpisságra, mire följelentést tett a rendőrségnél, amely a szélhámos napszámost letartóztatta.

Villám a templomban. A múlt hó 29-iki zivatar mely az egész országban pusztított, csaknem szerencsétlenséget idézett elő Szegeden. A zivatar idejében zsufozásig telve volt a Ferencz-rendiek temploma, ahol az emlékezetes eseménynek negyedszázados évfordulóját ünnepelték, hogy XIII. Leo pápa beiratkozott a rendbe. Mig künn a nagy vihar dühöngött, a templomban az ájtatos közönség nyugalommal hallgatta Urbán Ferenczrendi atya beszédét. Egyszerre csak rémitő csattanás hallatszott, a villám a templom tornyába ütött, sőt lerombolta az egyik oltárt s a márványfalat is erősen megrongálta. Attól lehetett tartani, hogy a megijedt hívők között rémület támad s a menekülésben összetapodják egymást. Szerencsére a gvardián nem vesztette el a lélekjelenlétét és harsány hangon kiáltotta a közönségre:

— Látjátok az Istenítéletet! Ne mozduljatok meg s nem lesz bajotok.

A közönség csakugyan nyugodtan maradt, a predikációt folytatták s mire az istentisztelet véget ért, már az égiháboru is csillapodott.

Egy örült nő kincsei. Az osztrák fővárosban a minap egy özvegy ezredesné örültségi rohamában második emeleti lakásából leugrott és súlyos sérüléseket szenvedett. Bevitték a kórházba, ahol most ápolják és felügyelnek rája. Időközben az örült nő lakásán a hatóság fölvétette a leltárt. Csak igen

nehezen hatolhattak be a lakásba, mert az ajtón nem kevesebb, mint nyolcz amerikai szerkezetű biztonsági zár volt, amelyekkel még a lakatos sem tudott boldogulni. Négy erős embernek kellett az ajtót betörnie, mert Fleischer ezredesné, mielőtt levette magát a második emeletről, szekrényeket és asztalokat tolt az ajtóhoz. Végre bejutottak az előszobába, amely lakásul szolgált az ezredesnének. Itt állott az ágya, amelybe vetkezetlenül feküdt le minden este, mert félt a tolvajoktól. A másik két szoba tele volt drága butorral, amelyeket azonban az ezredesné sohasem használt. Az előszobában lévő asztalon volt egy levél, amely a batósági kiküldötteket teljesen fölvilágosította a helyzetről. E levélben Fleischerné megírja, hogy ő borasztó család áldozata s meg kell válnia az élettől, mert koldusbotra jutott. Állampapirjait ellopták s hamis állampapirokat tettek a helyükbe. Ezüst evőeszközei helyébe értéktelen hamisítványokat csempészték. — Természetes, hogy ez a lopás és csere csak rögeszméje a hölgynek, aki évek óta halomra gyűjtötte a sok pénzt, ékszert és értékpapírt, amelyeknek egy része az idők folyamán értékét veszítette. Beváltatlan s elértéktelenedett szelvények, régi pénzek s kötvények garmadába heverték a lakásban s ezenkívül a kiküldött bizottság tömördek drága ékszert talált. Az ezredesné pedig e sok kincs mellett száraz kenyéren és vizen élt, úgy hogy ijesztő módon lesóványodott.

Kiszúrták a szeméit. Az erdők szegény-legénye, az Alföld futóbetyárja nem volt képes olyan nyomorult gaztetre, mint a minőt elkövetett három hitvány suhancz a dombrovi erdőszéknél. Egy parasztleány az erdőt keresztülszelő országuton a szomszéd faluba igyekezett, midőn két favágó legény megtámadta, esekély pénzét elvette tőle s azután oda kötözte egy fához. Mikor a két rabló eltávozott, a szerencsétlen leány elkezdett segítségért kiáltani, mire egy fegyveres ember jött elő a sűrűből s azt kérdezte a reszkető leánytól:

— Meg tudád-e ismerni azokat, a kik kiraboltak?

— Meg én, a mig látok.

— No jó — felelt az ismeretlen ember, a ki a két rablónak ezimborája volt — hát majd nem ismered meg őket. Erre elővette kését s kiszúrta a leány két szemét. A boldogtalant másnap találták meg falubelieit s mire beszállították Dombrovára meghalt.

Csók helyett százas bankó. Szerák Józsefné elhagyta volt az urát Szalay Mihály gyári munkásért, de a mikor rájött, hogy a szeretője voltaképen az 1400 frtjába szerelmes, visszament az urához. Szalay ekkor találkára hívta őt a Bérkoesi utcába, hosszas barangolás után revolvert vett elő s amikor az asszony azt hitte, hogy csókot akar kérni tőle, 100 forintot követelt. Az asszony legott átadott egy százast, másnap azonban a rendőrségnél jelentést tett. Szalayt a rendőrség letartóztatta.

GAZDASÁGI DOLGOK.

A jégverte szőlők kezelése.

A jégverés a szőlőket ugyszólván egész tenyészetük ideje alatt fenyegeti s azokban főként nyáron nagyon sokszor igen érzékeny károkat is okozhat. A kár nagysága mindig attól függ, hogy a jég a fejlettségnek minő fokán éri a szőlőt. Miután a jégverés ellen a szőlőművelő óvintézkedésekhez nem folyamodhat, ezért, ha ezen érzékeny károsodás utól éri, csak arra van utalva, hogy a jégverés által szőlőjében okozott károkat legalább utólag akként iparkodják ellensúlyozni, hogy a jégverésnek káros következményeitől szőlőjét a következő évekre megmenthesse.

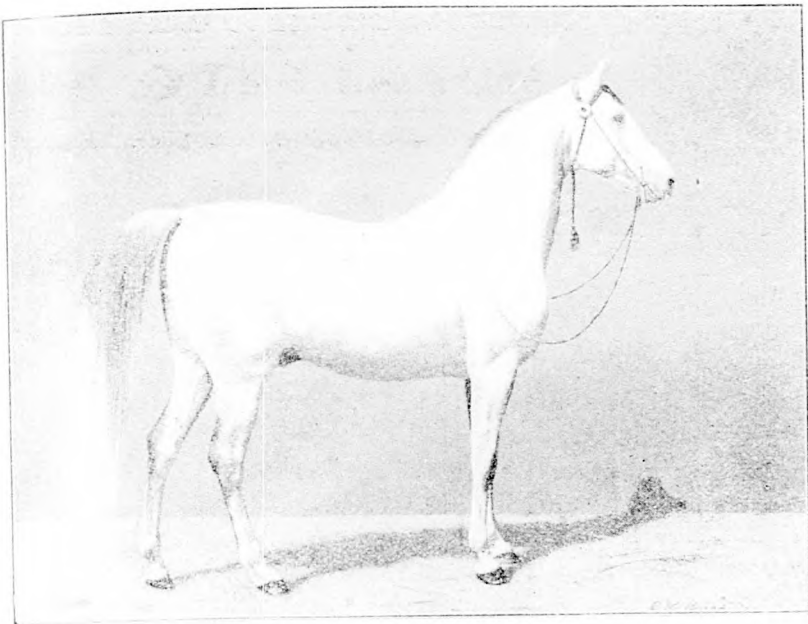
A jégverés a szerint, a mint korábban, vagy későbbén következik be, különböző fokú károkat okozhat a szőlőben. A jég tönkre teheti a szőlőnek fakadó rügyeit, fiatal hajtásait, levélzetét, virágzatát, összes termését, sőt nem egy esetben még hajtásait és ezzel együtt a jövő év termését is.

Kisebb mérvű jégverést — főként akkor, ha a jégverés a szőlőnek csak levélzetét sérti meg — a szőlő még kihever; ha azonban a jégverés nagyobb mérvű s attól a hajtások is szenvednek, a jégverés már sokkal veszélyesebb s kártétele nemcsak az az évi termésre, hanem a szőlőnek több évi fejlődésére is kihat; azért a jégverés által sújtott szőlő birtokosának a károsodás megtörténte után, mindig figyelmes körültekintéssel kell magát arra nézve elhatározni, hogy a jégverés által bántalmazott szőlőjét miként kezelje? E tekintetben irányadókul a következők szolgálhatnak:

A jégverés a szőlőt az évnék bármelyik időszakában érje is, mindenesetre első és fődolog arról meggyőződni, hogy vajjon a kártétel csupán csak a lombozatra, vagy a lombozat és termésre, avagy még ezek mellett a vesszőre is kiterjedt-e? Mert a jégverés utáni továbbkezelést e szerint kell tovább irányítani. Ha a jégverés csak a lombozatra magára vagy legfeljebb ezzel együtt a fürtökre terjedt ki, úgy a lombozat lehető pótlásáról néhány honaljajtás meghagyása által s esetleg a megpaskolt fürtök valamivel korábbani szüretelésével kell csak gondoskodni; de ha a jégverés nagyobb mérvű s a hajtásokat is érte, úgy a tőkét már olyan kezelésben kell részesíteni, a mely által azokon a jövő évi fát és termést biztosíthatjuk.

Ha a nagyobb mérvű jégverés korán éri a szőlőt, olyankor azon a fakadó rügyek vagy a már kifejlett hajtások rendszeren tönkre mennek. Ilyenkor a szőlő ez évben már termést nem fog adni. Ilyen esetben másra, mint a jövő évi termőfa biztosítására nem is gondolhatunk, azért az ilyen jégverte szőlőt úgy metszük meg, hogy a megrongált hajtásokat kiindulási pontjuk alatt töben eltávolítjuk, mely eltávolítás után a tőketest alsóbb részeiből még ez évben hajtásokat fogunk nyerni, a melyekből ha azoknak növekedését és beérését figyelmes visszacsokonzás és trágyaléveli locsolás által is előmozdítjuk, őszre olyan vesszőket nyerhetünk, melyek a jövő évi termést biztosítják.

Ha a jégverés valamivel későbbén — tehát akkor, a midőn már a fejlettebb lombozat a tőke alsóbb részeit védi — következik be, úgy nagyon könnyen

Mén a cheenowói méneshől.

megegyezhet, hogy az az évi hajtásoknak alsó pár szeme sértetlen marad. Ilyen tőkénél az az évi hajtásoknak alsó sértetlen részét nem fogjuk egészen töben eltávolítani; — hanem az évi hajtásokat két szemes csapra metszük vissza. Ezen visszametszés által azok a csap szerepét veszik fel, még az évben kihajtanak s kellő gondozás mellett őszig annyira kifejlődnek, úgy beérnek, hogy azok a jövő esztendőben termővesszőkül használhatókká válnak.

Ha a jég által a fent leirt időpontokban megrongált hajtásait a tőkének metszetenül hagyva s annak fejlődését csak a természetre bízva, úgy azok a jégverés után felette nagy számu hónalj-hajtásokat hoznának, amely körülmény pedig igen kártekonnyan hatna a tőke további életére.

Nem egyszer megtörténik azonban, hogy a jég a fenti esetekben is nem egészen, hanem csak részben rongálja meg a tőkét, különösen gyakoriak az egy oldalról jövő jégverések, a melyek olykor, főként ha már a szőlőnek lombozata is elég tömött annak egyik oldalát érintetlenül hagyják; azért jégkárak után a visszametszést sohase alkalmazzuk azonnal, hanem a jégverés után 3—4 nap múlva, a mikor már a károsodás mérve jobban megítélhető; ekkor figyelmes körültekintés után fogjunk a munkához, mert úgy lehet, hogy egyes tőkéken fogunk több olyan ép hajtást találni, a melyeket meghagyhatunk, s azon még az évben termés, s jövő évre pedig termőfát nyerhetünk.

Megtörténhetik azon eset is, hogy a jég olyan későn jön, a mikor már a szőlő hajtásai magasak és erős lombozatot fejlesztettek, s így a jég csak a hajtásoknak fiatalabb növekedésben levő felső részét veri el. Ilyen esetben a hajtásokat csak részben, valamivel azon vonal alatt — a meddig a hajtásokon a jégverés kártétele terjed — vágjuk vissza; melyeknél aztán őszig erős hónalj-hajtások fejlődnek s kellőleg be is érnek. Ezen eljárás különösen az amerikai anyatelepeknél bir nagy fontossággal; itt a mint tudjuk földolag a vesszőnyerés s e tekintetben az által, hogy ha a jégverés után a hajtásokat az ép részig visszaeszkázzuk, azoknak felső szemeiből még ren-

desen nyerünk olyan erős fejlődésű hónalj-hajtásokat, a melyek, ha növekedésük folyamán felfelé irányítás és szorgalmas kötözés által gyamolittatnak, őszig elegendő hosszú és kellőleg beérett vessző anyagot szolgáltatnak.

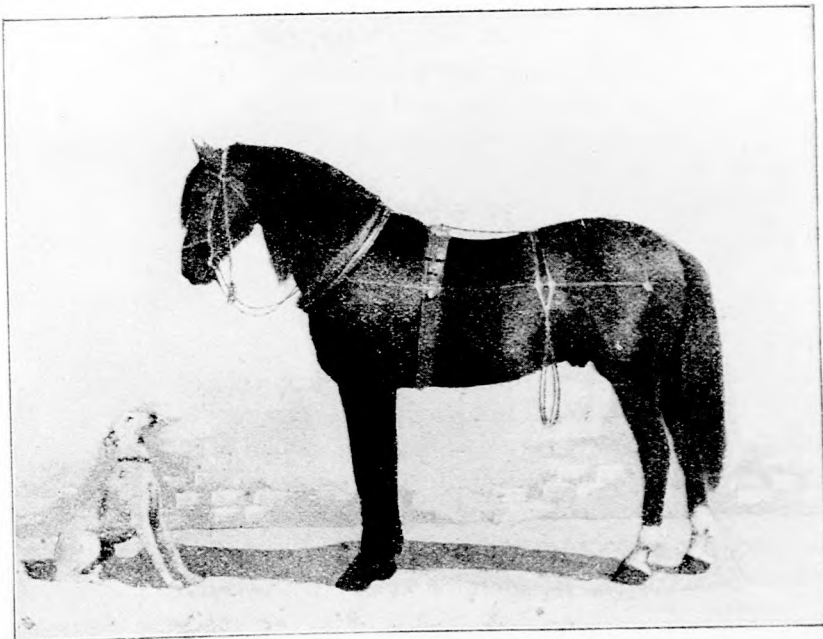
Ha a jégverés későbbben áll be, midőn már a hajtások jóformán megfásodtak s a hajtások alsó részét a sűrű lombozat is jobban védi, olyankor a hajtásokban a jég — különösen azoknak alsó részén — már kárt nem igen tesz. Ilyen esetben tehát a jövő évi fának és termésnek alapja nincsen megtámadva, de nagy kárt tehet ilyenkor a jég a fűrtökben, mert azoknak boggyóiból sokat elroncsol; az ilyen szőlőknek a leszüretelésével nem tanácsos soká késni, s nehogy a megrepedt boggyók rothadásnak induljanak, leha tőleg korán kell azt szüretelni.

Orosz lovak.

Az óriási kiterjedésű Orosz birodalom lótenyésztése meglehetősen magas fokon áll.

Eltételezve a nép kezén levő lóanyagtól, csupán az u. n. *ügető* lovakat tenyésztő ménesek száma meghaladja a kétezret, a miből fogalmat alkothatunk magunknak arról, hogy mekkora lehet az orosz birodalom lovainak száma. Az Oroszországban honos lovak közül leghiresebbek az Orloff gróf által tenyésztett u. n. Orloff sebes ügetők, a melyeket nálunk Magyarországon is elég gyakran láthatni a sebes hajtást kedvelő nagy uraink birtokában. E lovak igen szép, erős testalkatuk és rendkívül gyors ügetésük által tűnnek ki.

Orloff grófnak az oroszországi Cheenowóban volt a mult század végén egy híres ménese, hol a neve után elnevezett lófajtát tenyésztette; e lófajnak őse volt az az arabs mén, melyet mai képünkön bemutatunk. Ennek az arabs ménnek angol telivérekkel, s később az ezen keresztezésből származott ivadékoknak dán és hollandi eredetű lovakkal való keresztezéséből származtak a nagyhirű Orloff fajtájú lovak, melyeknek egy sikerült képét szintén bemutatjuk.

Orloff mén.

Iszapos széna tisztítása. Sokszor megtörténik, hogy a renden fekvő szénát nagyobb esők teljesen beiszapolják s ha a széna megszáradt, az a beiszapolás folytán teljesen porossá válik. Az ilyen szénát az állatok nem szívesen fogyasztják, de ez sok esetben különféle betegségeket is előidézhet az állatok között. A poros szénát sok helyt cséphadarók segítségével tisztítják meg a reá rakodott portól, iszaptól. Az ily módon megtisztított széna után természetesen egy bizonyos mennyiségű törmelék is származik; ezt a portól és penésztől szitálás által tisztíthatjuk meg, vagy leforrázás által szintén ártalmatlanná tehetjük s azután bátran feleltethetjük állatainkkal.

Zöldtakarmány vemhes kanczáknak. A vemhes kanczáknak csak kis mennyiségű zöldtakarmányt adjunk, mert a túl nagy adag a beleket nagyon kitérít, a térimejében erősen megnagyobbodott gyomor pedig az anyaméhre nyomást gyakorol s ezáltal könnyen elvetélést idézhet elő; károsan hat a sok zöldtakarmány etetése a fiatal állat kifejlődésére is, mert az a vért nagy mérvben meghigítja. Ezért tehát vemhes kanczáknak a zöldtakarmányt inkább többször, de kis adagokban kell adni, emellett pedig ezeknek mindig zabot is adjunk, de úgy, hogy a zöldtakarmányt először adjuk. A bükkönytakarmány viszont egymagában és nagy mennyiségben etetve a vért megsűríti s a vemhes kanczák magzatja ennek következtében rendellenesen fejlődik.

A kélhernyők kipusztítására, mint biztosan ható szer, következő eljárás ajánlható. Egy nagy öntözőkanna vízbe egy jó marék marhasót keverjünk s miután ez keveréssel feloldódott, permetezzük meg a növényzetet, kalarábot, kelt és káposztát. A hernyók azon a permetezés után mihamar elpusztulnak; sőt azon növényzetet, melyet egyszer bepermeteztünk, soha sem lepi el többé a hernyó. A növényzetnek legkevésbé sines kárára ezen permetezés. Mindenesetre a legolesőbb s könnyen alkalmazható szer s ha használ, bizonyára a legjobb is.

Hogyan kell a spárgát nevelni? Két módon; az egyik abból áll, hogy a mint a spárga feje bujni kezd, kis deszkaládikával leborítjuk, a melynek tetején kis nyílásokat hagyunk, hogy a levegő keringessen benne. A másik mód abban áll, hogy palaczk nyakába hagyjuk benőni a kibuvó spárgát. A spárga bele nő a palaczkba, eléri a tetejét, s szétterjed aztán annyira, hogy kitölti a palaczknak egész üregét. Ez bekövetkeztén, a spárgát törül lemetszük, a palaczkot összetörve, a spárgát kiveszszük. Mindkét módon igen gyenge, pompás ízű spárga terem.

MULATTATÓ.

Árva rózsá.

*Kis kertemben nyílt egy rózsá,
Járt a falu szája róla . . .
A kaján szem addig nézte,
Berontott a kerítésbe . . .*

*Durva kézzel kiszaggatta,
Hérvél hányta ki a napra;
Bársony arezzal ott, szegényke
Hervadozva nézett égre . . .*

*Az ütött rést már bevertem . . .
Hejh! de pusztá lett a kertem!
Bár benéz a nap világa,
Nem talál ott több virágra . . .*

*Az a rózsá, árva rózsá,
Volt az én bűm allatója
Örömmnek ébresztője,
Életkedvem élesztője . . .*

*Könnyűs árok érte arezom,
Letörülni égre tartom,
Hejh! de mintha nem is fájna:
A magas ég meg se látja . . .*

Megy a legény . . .

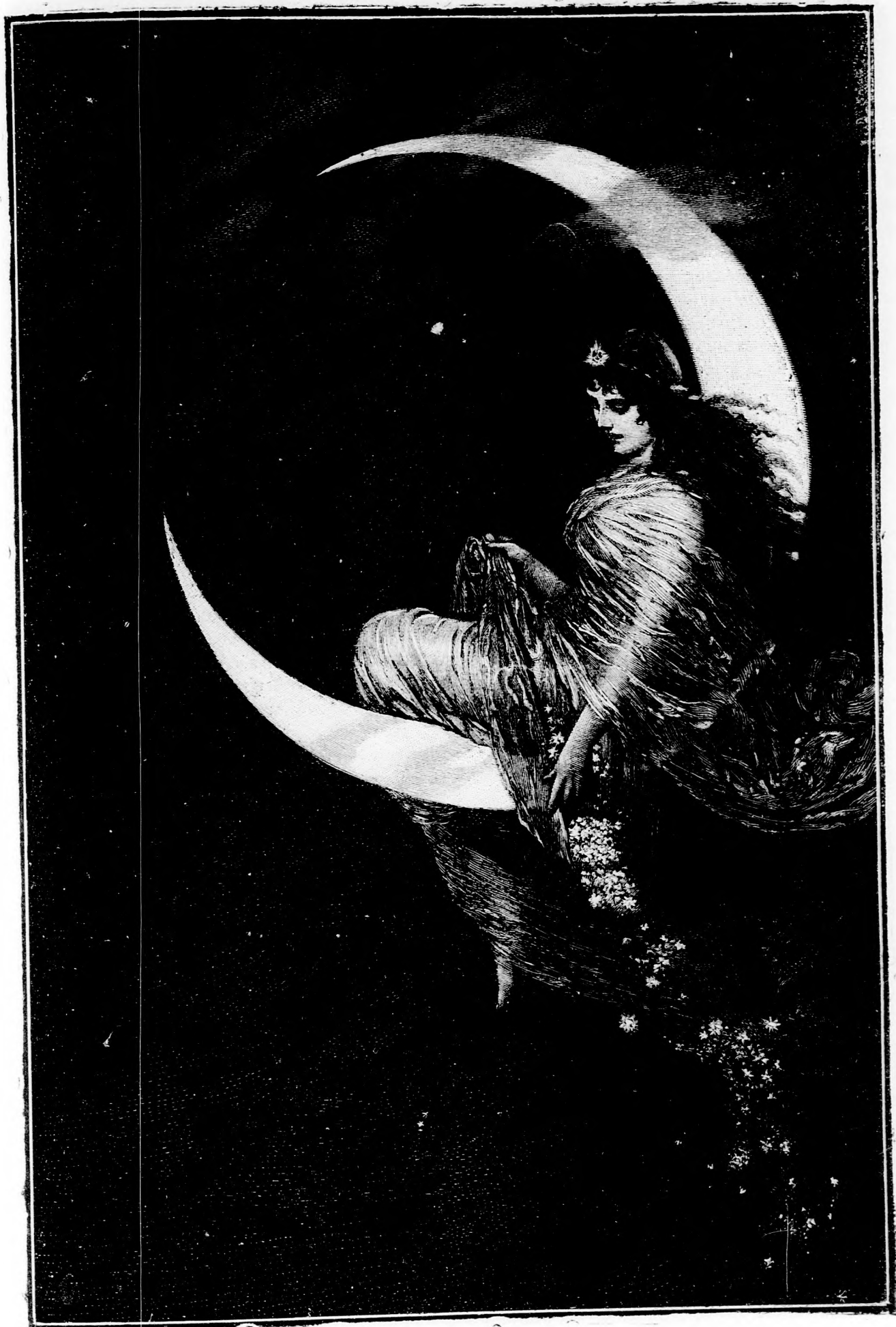
*Megy a legény katonának,
Ha viszik:
De bemarkol a bábánat
Sok leányt, sok anyának
A szíriy.*

*Én nem bánom vigyének el
Ezeret:
Csak az az egy legyen itthon,
Kit szívémben olyan titkon
Szeretek . . .*

*Mert te tudod, ha elviszik,
Teremtöm!
Míg visszajön, nem bírom ki,
Ott nyugszom majd a szírondi
Temetön . . .*

Petrus Jenő.

Az éj tündére.

A sánta mézárós története.

Irta: Bársony István.

(Folyt. és vége.)

Ha Hanzihoz szólt egy jó szót a leány: összeförtem zuztam mindent, a mi a kezem ügyébe akadt. Ha én rám talált mosolyogni a szentem: Hanzsi megbolondult és a falba veregette dühében a fejét. Csak a módban különböztünk egymástól, a mivel kimutattuk, hogy szerelmesek vagyunk, de egyébiránt egyformán nagyon szerelmesek voltunk.

A leány pedig egy cseppet sem árulta el, hogy valamelyikünk kellene neki. Barátságos szavu volt hozzánk, eljött néha a mézárószékbe, ott volt a hajszánál minden szombaton: meglátott engem is, Hanzit is, de ennyi volt minden.

Hannm egyszer, a mint ebéd után visszanéztem az ablakára, láttam, hogy a függöny mögül lopva utánunk néz. Jaj istenem, vajjon melyikünket nézte? . . . Rámeresztettem a szememet Hanzira. Ha vidámságot láttam volna az arcán, megölöm! meg én, azon a szent helyen. De a nagy sváb komor volt, mint egy kivert bika. Megszegte a nyakát s beledülledt tekintetével a fekete sárba. No, ez még nem örül semminek, gondoltam és békét hagytam neki.

De azért folyvást üldöztek a kísértetek.

Én szegény voltam, mint a templom egere. Hanzsi ellenben jó móddal díszkedett. Hátha a leányt majd ez tántoritja el? A szüleinek is csak jobban tetszhet egy módos vő, mint egy földhöz ragadt.

Nagyon kinezott ez a gondolat. Hónapok teltek, a nélkül, hogy vigasztalódásom lehetett volna. Hanzival úgy voltam folyvást, mint a kutya meg a macska; bizonyosra vettem, hogy most már előbb-utóbb meg fogjuk próbálni, hogy melyikünk erősebb.

Az alkalom nagyon hamar eljött.

Egy pénteken este megérkeztek a Hanzsi szülei; az apja ezüstgombos mellényben, az anyja nehéz selyemviganóban. Látszott a külsejükön, hogy van mit aprítaniok a tejbe.

Meghült bennem a vér, mikor megláttam őket. Kitaláltam mindent: ezek lánynézőbe jöttek. A gazdánk nagyon barátságos volt hozzájuk, az asszony alig lelte helyét, hogy többet mutasson előttök; meg Évikének is mintha felragyogott volna az arca.

Vacsora után, mint rendesen, indultam kifelé. Mikor az ajtónál voltam, akkor vettem észre, hogy Hanzsi nem készül. Megértettem és majd kiszakadt a szívem; nem bírtam magammal. Hónapok óta először szóltam hozzá kétségbeesésben: „Hát te mire vársz még?! . . .“

Hanzsi rám se nézett, de válaszolt helyette a gazda:

— Hanzsi még itt marad, hadd mulasson a szüleiével. Jaj, hiszen ha csak a szüleiével mulatott volna.

Mentem, mentem sokáig, vakon, az éjszakába. A külső telkek közt nekidőltem egy nagy akáczfának és sirtam. Először azóta, hogy az anyám meghalt.

Egyszer csak csendes kolompolást hallok messzi-

ről az uton. Egy egy pattanása a karik'snak, rekedt bikamorgás rá a válasz.

Jöttek a gulyások a pénteki porezióval.

Mikor elhaladtak mellettem, megláttam a bikát. Mézárós vagyok, de ahhoz fogható barom még nem került elibém. Egy óriás, egy kormosnyaku ördög, térdig lelógó tokával, olyan izompuppall a vállán, hogy elég lett volna egy tevének is. Két bojtár elől járt vagy ötven lépéssel, hogy kitérítsen minden élő lelket az utból.

Utána néztem a bikának s nagyot dobbant a szívem. Majd tudom én már, hogy mit csinállok. Olyan színház készül holnapra, a milyet még nem látott a világ! . . .

Nem is töprengtem azután, hanem elballagtam haza és lefeküdtem. Azt álmodtam, hogy meghaltam és Évieza sir a koporsóm fölött. No ez most éppen nekem való átomlátás volt. Meg is nyugodtam benne: hisz' minden úgy van jól, a hogy az Isten rendelé. Délig ki nem mozdultam a házból, ebédre se mentem; hanem azért délután, a mikor kellett, ott voltam én is a helyemen — talpig ünneplőben.

Gyülekezett a nép: az emberek, a kik ismertek, megszólítottak: mit akarok ilyen parádében? Szép leányoknak megakadt a tekintetök rajtam: e-ines voltam abban a feszes dolmányban, tudom.

A gazdám lakásának az ablakai éppen rányíltak az udvarra. Onnan szokta Évieza nézni a szombali hajszát. Felnéztem az ő ablakára, ott volt most is; mellette állt a kövér sváb asszony, a ki egyre simogatta a haját, mintha már jussa lenne hozzá.

Hanzsi elkésett; bizonyosan nagy oka volt rá. Sugárzott az arca, mikor megjött, ledobta ködmönét és feltúrta az inget a karján. Azután odafordult hozzám, meg se látta, szóra se méltatta parádémat, csak elkurjantotta magát henezegve:

— No, hát most már hajrá!

Meg akartam a kést forgatni a szívemben egészen. Sugva kérdeztem tőle:

— Hát tied az a leány, Hanzsi?

— No ja, az a leány! — vigyorgott szélesen s megsuhogtatott örömében egy ócska szekérrudat, a mi oda volt támasztva mellé, a sarokba.

— Akkor hát rajta! én is azt mondom! . . . Zavard ki a bikát.

Hanzinak csillogott a szeme.

— Mit? Hát bika is van?

— Majd mindjárt meglátod.

— Azt csak zavard ki te.

Tudtam, hogy vitézkedni akar, hogy ő legyen a csür ajtajánál, mikor a bika kirohan. Azt szerettem volna, hogy bátornak lássa az a leány.

Kitört belőlem a düh és ráordítottam: indulj már te, gyáva! — Ezt meghallották azok is ott fent az ablakban.

A nagy sváb vörös lett akár a rák. Egy perczig azt hittem, hogy nekem jön a ruddal. Azt szerettem volna. De meggondolta magát.

— Az'at majd meglátunk! — dörmögte s nehéz lépésekkel indult a esür felé.

A hetes kiszólitotta az ólból a kutyákat.

— Hopp, ide Plutó! Bimbasi! Tigris!

A három nagy kutya egymás fejetején ugrált keresztül s rohant egyenesen a gyepre; megált mint a ezövek egymástól tíz-tíz lépésnyi távolságra. Nekik nem volt szükségök Mijdire.

A mi most következik, az nagyon rövid idő alatt történt.

Richter Hanzit, az óvatos sváb fiut, hőssé tette a nagy szerelem. A kedvese előtt gyaláztam meg, azelőtt akart most tulteni rajtam. A helyett, hogy a padlásra ment volna, nekibolondult a esür ajtajának, felrántotta a esigát és kiakasztotta, azután a szekérrudjával bement egyedül a vadállatok közé. Az ajtóból visszakiáltotta: Ezt esináld utánam, te bátor!

S a következő perczben hallani lehetett, hogy pufog odabent a rud a bika hátán, a mely fogsághoz nem szokva, elgyávásodott s meglepetésében vakon öklelözve hátrált az ajtóig; ott egyszerre kifordult és menekült támadója elől.

Tönkre voltam téve, saját fegyveremmel vert meg a vetélytársam. Hisz ugyanez volt az én gondolatom is. Azt akartam, hogy meghaljak a kedvesemért, hogy eltiporjon a dühös bika, hogy a véreben gázoljon — Évicza előtt.

A kormos barom, a mint a szabad levegőre jutott, összeszedte magát. A napfény visszaadta bátorságát, az imént kapott verés fokozta dühét. Ugy tört előre, mint egy görgeteg.

— Hajrá Plutó! hajrá Bimbasi! — ordított a tömeg, mely ellepte körben a kerítést.

— Filire Tigris! filire! — bögött hátul a nagy sváb, és rudját forgatva koczogott ki, a bika után.

Azt pedig egyszerre megrohanta a három vérszopó eb. Megint elkezdődött a régi játék a fülbevalóval, esakhogy ilyet még nem látott ember.

A bika, a mint az első kutyát a fülén érezte, megállott. Rekedt hörgés szakadt fel tüdejéből, hagyta, hogy belekapaszkodják Bimbasi is. Akkor Tigris az orrába ragadt. Ezzel a három kölöncezel talán egy bölényt is helyben lehetett volna marasztalni. A bika érezte, hogy hiába itt minden, ezektől, a míg élnek, meg nem szabadul.

No hát pusztuljanak!

Nem azt tette, a mit más megrémült barom szokott, hogy elrántani iparkodik a fejét s azzal fokozza fájdalmát, növeli a kutyák ellenállását: hanem ravaszul nekirohant az orrán esüggő ebnek, rátiport, azután megtérdelte. Ugyanakkor oldalt vágott iszonyu szarvával s véletlenül olyan jól talált, hogy szegény Bimbasi vértől elboritva csesztette el rögtön a fülét. Tigris akkor már a bika térde alatt össze volt zuzva.

Plutóval azután felugrott s minthogy az nem eresztette el, hát a fejét egy kicsit oldalt tartva, a kutyát a levegőbe emelve, elkezdett vágatni körül az udvaron.

Az volt a valami!

A nép üvöltött; nem is kiabálással, de rikácsolással volt tele a világ. A hetes kieresztette valamennyi kutyát, a kölykek ráestek a futó bikára, marták hátul, belekapaszkodtak a lábába, de elől kerülni egyik se mert.

Akkor ki állottam én az udvar közepére egy pányvakötéllel. A mint mondtam, egy bieska se volt nálam.

Most meghalok, gondoltam magamban, vagy olyat teszek, amit a sváb ha ezer évig él se találna ki. Elfogom a bikát pányvával, akkor a kutyák megint lefülelik s én egymagam vérpadra huzolom.

És abban a perczben, a mint neki indulok a bikának, mely éppen felém fordult: ott látom magam mellett Hanzit a rudjával.

De most már végképen elöntött a düh. Hát ez már nem nyugszik? Hát ez már mindenütt ott akar lenni, a hol én vagyok? ... Hát én még meg se halhassak már nyugodtan e miatt a sváb kölyök miatt?! ...

Nekiugrotam és úgy ütöttem pofon, hogy kiesett tőle a rud a kezéből.

Abban a perczben azután össze is voltunk kapaszkodva. Most már mindjárt ki kellett sülni annak, hogy melyikünk erősebb; de még annak is, hogy kit temetnek el kettőnk közül, mert ebben a harezban meg kellett halni az egyiknek.

Abba pedig beleszólt más valaki is, a kire mi akkor nem gondoltunk. A bika.

Hallottam én, hogy irtóztató zshivaj támadt az emberek közt, sejtettem is valamit, hogy integetnek halálrémült areczzal. Mit törődtem vele? Derékon kaptam Hanzit, ő is engem. Egy pillanatig reesegett, ropogott minden izmunk.

Krisztusom! micsoda ütést éreztem egyszerre!

Kiesett a föld a lábunk alól és elkezdtünk repülni, folyvást összefogózva. Mikor megint a földre értünk, ott is maradtunk nyulva mind a ketten.

A bika átgázolt rajtunk.

Még láttam, a mint bőszerűen nekiment a rozoga kapunak és odanyomta a fülön esüggő Plutót. Attól a döféstől a kutya lezuhant róla, de a kapu is kidőlt a sarkából. A száguldó bikát azután elnyelte a nyomában támadó porfelhő.

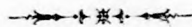
Fel akartam kelni, nem lehetett! Iszonyu fájdalmat éreztem, a szemem elsötétült. Egyszer csak valaki, egy leány, leborult mellém; sirása eszemre térített. Évicza volt, a gazda leánya.

Richter Hanzit is ott feküdt, két lépésnyire tőlünk — halva. Neki szegénynek jobb volt azt nem látni, hogy engem sirat, én értem reszket a jövődöbelije.

Eltemették szépen.

Évicza, a feleségem, megkoszoruzza a sirját minden halottak napján.

Hanem ez az én összetört lábam nyomorék maradt egész életemre.

Képünkhöz.

Az éj tündére. Csudás varázsa van a csillagos éjszakának. Mikor az ég nyugati peremén nyugvóra tér a nap és eltűnik az utolsó sugara, az alkony szürke sége, homálya lassanként, szinte észrevétlenül alakul át sötétté; az égen pedig feltűnnek a csillagok s ámlálhatlan ezrei és szemetszuró fényükkel bevilágitanak az ébren levő s a csillagos éjszakában gyönyörködni tudó emberi szívekbe. Az a piktor, aki a mai képünket megrajzolta, szintén rabja, bámulója lehetett a csillagos éjszakának, különben nem bírta volna ilyen mesteri munkában megörökíteni az éjszaka tündérét, ki, amint az utolsó nap-sugár tovatűnt a földről, pazar bőkezűséggel szórja szét ködfátyolya esücskeiből az égboltozatra a nyájas, szelid csillagsereget.

Ügyes mentség.

Benyit a cigány egyik gazdához s libát kínál neki megvételre. A gazda hosszan nézegeti, végre rá förmed a morére:

— Te cigány! Hiszen döglött ez a liba!

— Perse, hogy nem il mán! — mentegetődzött a cigány. — Csák nem is ákarná tán gázsdurám ilve enni meg á sárnyás juságut?!

LEVELES-SZEKRÉNY.

Vincze István urnak. A burgonyavész (penész) elleni védekezésről egyik legutóbbi számunkban hosszabb cikket közöltünk, mely bizonyára elkerülte figyelmét. Abban leírtuk a permetezéshez szükséges anyag mikénti előállítását is; tessék a cikket elolvasni, mert abban kérdésre kimerítő választ talál. — Kontra János urnak. A F. U.

május hó 23-án megjelent (21-ik) számában közöltük a szerkesztői üzenetekben azt, hogy hol vannak Magyarországon földműves iskolák; ez iskolákba hatóságilag igazolt szegénységi bizonyítvány alapján fizetés nélkül is felvesznek tanulókat. Legjobb, ha ezen iskolák valamelyikének igazgatóságától tantervet tetszik kérni egy levelezőlapon s ebből elolvasni a felvételt illető feltételeket. — **Cservenyánszky N.** urnak. Levelében említett tárgyról legközelebbi számunkban részletesen írunk, mert ez ügyben egy-két sorból álló szerkesztői üzenetben nem adhatunk felvilágosítást. Külön levélben ez okból nem tartjuk szükségesnek válaszolni, annyival inkább sem, mert a védekezésre aratás előttig untig elegendő idő van. — **Jancsó János** urnak. A kértétt hetilapot nem ismerjük s valószínű, hogy megszűnt s azért reklamálja hiába. Különböznél üdvözetünket küldjük az idegenbe szakadt honfitársainknak. Sorsjegyeire nézve a jövő számunkban adunk választ. — **Balogh József** urnak. Elhasznált postabélyegegk ára elenyésző csekély, kivált ha azok belföldiek. Rendszerint 4-500 drb külföldi elhasznált bélyeget vesznek át a kereskedők; ily nagy mennyiség ára is csekély. — **Barsi Pál** urnak. 1. Folyamódjék a magy. kir. államvasutak valamelyik üzletvezetőségéhez altisztgyakornokká való fölvételért. Azt hisszük, hogy ha utána jár, felveszik és aztán leteheti az altiszt vizsgálatot. 2. Iparkodjék bejutni a m. államvasutak valamelyik műhelyébe. 3. Posta és táviró segédtiszt tanfolyamra nem veszik föl. 4. Mint vasuti altiszt, tisztességes kenyérkeresetre tehet szert. 5. A kérvényhez mellékelje: keresztlevelét, iskolai bizonyítványát, mesterségéről szóló bizonyítványát, orvosi és erkölcsi bizonyítványt. — **Simonffy Gábor** urnak. Öszintén köszönjük lapunk érdekében tanúsított szíves figyelmét. A kívánt szám megküldéséről intézkedtünk, üdvözet! — **Kendöl József** urnak. A kértett szövetkezet femáll; tessék utána nézni a „F. U.” 23. számában, ahol hasonló kérdésre adtunk feleletet. — **T. V. Hagymádfalva, K. I. Kisujfalu, T. L. Dömsöd, Sz. A. Soborsin, D. M. P. Kovács, H. J. Torda.** Sorsjegyeiket nem huzzták ki.

Kis lutri huzása.

	Június 5.				
Budapest	3	43	87	83	33
Trieszt	16	9	77	57	82
	Június 9.				
Prága	9	50	65	13	72
Nagy-Szeben	47	10	11	32	15

Első magyar gazdasági gépgyár

• részvény-társulat •

GŐZGÉPLŐINK

a tökéletesség legmagasabb fokán állanak.

Magyarország legnagyobb és egyedüli
gazdasági gépgyára,
 mely a gazdálkodáshoz szükséges
összes
 gazdasági gépeket gyártja.

Részletes árjegyzékkel
 és szakbavágo felvilágosítással díjmentesen szolgálunk.

Kérjük minden kérdéssel bizalommal hozzánk fordulni, készséggel adunk kimerítő és felvilágosító választ.

C Z I M:

ELSŐ MAGY. GAZDASÁGI GÉPGYÁR RÉSZV.-TÁRS.
 BUDAPESTEN.

Czímre ügyelni tessék.

Ekegyártásra
 külön szakosztály.

Különb. gőzgépek munkésztési gépekben.

Koczkarejtvény.

Tatár Lőrincz-től.

a	a	á	d	e	e	e	e	e	Ilyen aki maga ura.
e	é	é	f	g	g	g	i		Másügyétis méltányolja.
l	l	l	l	l	m	m			Párisban egy szobor neve A térről lett elnevezve.
n	n		n	n	n				Szép tünemény ez az égen.
o	o	ó	p	r					A magyar teszi ezt régen.
s	t	t	e						A nőneveknek egyike.
ü	v	z							Kis gyerekeknek kedvence.

A fenti koczkákban adott beti ket a szavak értelme szerint akként kell rendezni, hogy fent balsarkon kezdve, balról jobbra és a végkoczkák folytatólágon lefelé olvasva egy ujság nevét adják, ha pedig balsarkon kezdve lefelé olvastatnak, a helyet jelzik, hol az a lap megjelenik.

Lapunk mult számában közölt számrejtvény megfejtése:

„Aba. — Abauj.”

Helyesen fejtették meg: Gyálos Imréné, Szádeczky Lászlóné, Szoboszlay Kató, Nikodem Vilma, Kilyási Margit, Hess Jozefin, Bódog Ferencz, Csernák Pál, Lányi Ferencz, Gombkötő N. János, Bicskey Kálmán, Stocker Domonkos.

Budapesti piaczi árák.

Budapest, június hó 12-én.

Gabona. (Árak métermázsánként értendőek.) Buza 76—81 kg. tiszavideki 7.80 frttól 8.25 frtig, pestvidéki 7.75 frttól 8.20 frtig, fehérmegyei 7.75 frttól 8.20 frtig, bácskai 7.85 frttól 8.30 frtig, bánási 7.55 frttól 8.80 frtig.

ORSZAGOS MAGYAR

KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ-SZÖVETKEZET

BUDAPESTEN, VIII. ker., József-körut 8.

Alakult 1894. évben.

Elnök: Teleki Géza gróf. Alelnök: Csávossy Béla. Igazgatósági tagok: Andrássy Géza gróf, Bujanovics Sándor, Dossowfy Aristid, Komjáthy Béla, Péchy Tamás, Püspöky Emil, Kubinek Gyula, Szentkirályi Kálmán, Szilassy Zoltán, Szónyi Zsigmond, Sztáray István gróf, Teleki Sándor gróf. Vezérigazgató: Szónyi Zsigmond.

Az Országos Magyar Kölcsönös Biztosító Szövetkezet a gazdaközönség általános elismerése szerint híven megfelel hivatásának: folyton fejleszti a reformokat, melyeket a gazdaközönség évek óta sürgetett és a károknak gyors és méltányos kiegyenlítésével a felek teljes megalégedését vitva ki magának, az

épület és átalány (pauschal) biztosításnál

rendkívül mérsékelt díjával tetemes megtakarítást tesz lehetővé a szövetkezet pusztán csak a díjakat számítva fe a megfelelő kinstári bélyeggel; minden más illeték kizárásával.

A szövetkezet a felyő évben életbe léptette a több éves jégbiztosításokat is; hat évre szóló jégbiztosításnál 10%, a tizenkét évesnél 20% díjengedményben részesíti tagjait. A díjengedmény már a kötvényben leszámítatik a biztosított gazda ennél fogva évenként ezzel kevesebb díjat fizet. Több évre szóló biztosításnál sem veszt el a fél az esetleges díjleszállítás előnyeit, mert az évenkénti megújításnál mindig csak az illető folyó évre megállapított díjszabály alapján számítatik ki a díj, és ebből vonatik le a 10%, illetőleg 20%-os díjengedmény. A többévség dacára a biztosított fél a szövetkezet által nyújtott előnyök élvezetében marad.

Gazdasági egyesületi tagok — tekintet nélküli a biztosított érték nagyságára — a tiszta díjból 5% díjengedményben részesülnek.

Kis gazdák, ha huszan egyszerre, egy csoportban, de külön-külön ajánlattal terményeiket biztosítják 10% engedményben részesülnek.

Bővebb felvilágosítással szolgál az igazgatóság Budapestben, (József-körut 8. sz.) és a vidéken létesített ügyosztóságok.

Rozs 70—72 kg. 6.40 frttól 6.45 frtig.
Árpa: takarmánynak 60—62 kg. 4.50 forinttól 4.75 frtig, égetni való 62—64 kg. 5.00 frttól 5.80 frtig, sörfőzdei 64—66 kg. 6.50 frttól 8.00 frtig.
Zab 39—41 kg. 5.25 frttól 5.24 frtig.
Tengeri 78—82 kg. 3.76 frttól 3.78 frtig.

Liszt ára 100 kg.-ként.

Sz.	0	1	2	3	4	5	6	7	8
	13.40	12.90	12.40	11.90	11.50	11.00	10.50	8.70	5.00

Buzakorpa, finom 3.35—3.40, durva 3.35—4.20 frtzsákkal együtt
Egyéb magvak: vörös lóhere 44—48 frt; luczerna 48—55 frt; mák 14—16 frt; bab fehér nagyszemű 5—13 frt, apró 7—9 frt, tarka 8—12 frt, lenese 7—12 frt, borsó héjas 7—14 forint, köles 4.10—4.50 frt, kendermag 6.75—7.25 frt, repce 10.25—10.35 frt. mm.-ként.

Marhavásár fizetnek páronként: elsőrendű jármos ökörért 300—350 frtig; középminőségűért 200—250 frtig; gyenge minőségűért 180—200 frtig; hizott magyar és tarka ökör jobb minőségű mm.-ként élősulyban 26—27 frtig, hizott magyar és tarka ökör középminőségű 24—25 frtig. Fejős tehén, magyarfajta 70—120 forintig, tarka 90—150 frtig darabonként. Élő borju 1 kgr. élősulyért fizetnek minőség szerint 28—40 krt. Vágott borju 1 kgr. hussulyért fizetnek 40—42 krt.

Juhvásár: hizalt ürü páronként 16.00—20.00 frt, feljavított juh 13—15 frt, kverő juh 8.00—10.00 frt, kecske 6—7 frt.

Sertésvásár. (Kőbánya.) 100 kgr.-kint élősulyban 4%, és 45 kgr. levonás az életre. Elsőrendű 300—380 kgr. nehéz sertésért 52—55 frt, vidéki sertés könnyű páronként 250 kilóig 52—54 frt.

Baromfivásár. Lud páronként 2.60—5.80 forintig kacsa 2.00—2.50 frtig, tyúk 1.00—1.20 frtig, csirke 50 kr.-tól 1.20 frtig, kappan 1.60—2.80 frtig, pulyka 2.80—5.00 frtig.

Takarmányvásár. Réti széna 2.60—2.70 frt, muhar 3.00—3.10 forint, zsupszalma 1.80—1.90 frt, alomszalma 1.30—1.40 frt.

Vegyések. Tojás 100 drb. 2.20—2.40 frt. Szalonna 45—48 krajczár. Vaj Ia. 70—90 kr., IIa. 50—70 kr. Olvasztott vaj 70—100 kr. Méz sárga csurgatott 32—50 kr. Burgonya sárga 1.50—1.80, rózsá 1.40—2.00, közönséges 70—80 kr., paprika 20—49 frtig, hüvelyes paprika 26 frt métermázsánként.

Bőrök. Ökörbőr száraz 100 kgkint 80—86 frtig, tehénbőr száraz 76—83 frt. Nyers ökörbőr (20 kg.-tól 35 kg.-ig) 32—34 frtig, tehénbőr nyers (20 kg.-tól 45 kg.-ig) 33—34 frtig.

Budapesti

gyapju - aukcziók.

Az idei gyapjuaukczióknak

első sorozata július hó 7., 8. és 9-én tartatik meg.

Az árverésre szánt küldemények, melyek „Gyapjuárverési Vállalat, Budapest, Dunaparti Teherpályaudvar” czimén adandók vasútra, a m. kir. államvasutak vonalain díjkedvezményben részesülnek olyképen, hogy darabáruk után az A) oszt. díjtételei számittatnak. Minthogy a szükséges raktárakat az államvasutak ingyen boesátják a vállalat rendelkezésére, raktárbér, beraktározás, mérlegelésa beküldők által sem fizetendő.

Gyapjuárverési Vállalat,

HELLER M. s Társa

Budapestben, Erzsébet tér 13.

Tessék figyelni.

A tisztelt gazdaközönségnek egy nélkülözhetetlen és legelőbbet használt szerszáma a kasza, a jó kasza egy kincs, a rossz kasza egy olyan nyűg, mely nem érdemli meg, hogy kézbe véssék. Mindenki meg

van arról győződve és mégis vakon hisz a czifra nevekkel felavatott kaszában és magukat égrig magasztaló elárúsítóknak. Az egyedüli kasza, mely eddig minden tulajdonosát várakozáson felül kielégítette

a „Szent Antal” kasza,

mely méltán megérdemli a nép kaszája címet, mint a hogy sok vidéken nevezik.

Ezen kasza elismerésnek egy nagyobb részét szívtós, sem nagyon kemény, sem lágy és esodálatraméltó könnyűségének köszönheti. Különösen azért felel meg a közönség kívánságának, mert a „Szent Antal” kaszának erős nyaka, igen vékony pengéje van és egy rendes kaszát ember kezéhez van igazítva; nem kell kovácskézre adni a nyakat hajlítani, mert ezáltal a kasza hátulja rendszeren lágyul.

Sok gazda a hibás kalapás által a legjobb kaszát is elrontja, ez a „Szent Antal” kaszával nem jöhet elő, mert az már ki van kalapálva és kipróbálva van a gazdaközönségnek átadva.

A „Szent Antal” kaszával csupán egyszeri kalapálással több napon át lehet dolgozni és egyetlen kaszako-fenéssel 120-150 lépésre akár a legkeményebb és legsűrűbb hegyi fűben is kaszálhat.

Minden darabát jótállást vállalok és a meg nem felelőt kicserélem.

A „Szent Antal” kasza ára:

70	75	80	85	90	95	100 cm. hosszú.
1 frt.	1.05 kr.	1.10 kr.	1.15 kr.	1.20 kr.	1.25 kr.	1.30 kr.

Kalapáló-készülék: öntött acél álló és kalapács ára: 85 krajczár. 5 darab rendelésénél a postaköltséget a kaszagyár fizeti, 10 db rendelésnél egy kasza ingyen — Megrendelhető **SOHR JÓZSEF** urnál **Somogy-Szill.**

Képes árjegyzéket ingyen küldök.

Hazánkban a kaszakereskedők nagy mérvben üzik a szédélgést és az üzérkedést. És miután a „Szent Antal” jegyű kaszával, melynek híre röptében bejárta az egész országot, a szédélgőknek egy kissé a körmükre koppantottam, azt mindenféle fufanggal utánozzák és elakarják hitetni, hogy ócska portékájuk valódi „Szent Antal” kasza. Ezzel szemben kijelentem, hogy Magyarországon sem úgynevezett, szem-elárúsítókat nem tartok és a valódi „Szent Antal” jegyű kasza csak nálam kapható.

„KOLOP” kénésfürdő és gyógyviz.

A kolopi kénésfürdő és gyógyviz az 1896. ezredéves kiállításon elismerő oklevéllel tüntetett ki. — Ugyanott az orvosi kongresszuson Ngs. Bókay Árpád egyetemi tanár ur mint a legerősebb kénhydrogénés vízről nagy elismeréssel szól, valamint a Szabad Lyceumban Ngs. Hankó Vilmos tanár ur e esodás kénés hideg vízének nagy és fényes jövőt jósol.

A fürdő biztosan gyógyít mindenféle heveny és idült csúzos bántalmakat, mindennemű heveny és idült borbajokat, kiváló hatással van a légző és emésztő szervek hurutos bántalmainál.

A fürdő Jász-Nagykun Szolnok megyében Tisza-Süly községben fekszik, melyben posta- és távirdaállomás van. Prospektusok kívánatra ingyen küldetnek.

**A fürdőevad kezdődik május 1-én
és tart szeptember végéig**

A vízre vonatkozó megrendelések és további felvilágosítások **Végess Sándor**-hoz földbirtokos és fürdőtulajdonos **Kolop-fürdő** utolsó posta **Tisza-Süly** intézendők.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsolésként alkalmaztatik közsvenynél, csúznál, tag-szagatásnál és meghüléseknél és az orvosok által bedörzsolésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi répszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten**. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánszat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.**

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

Az ezredéves orsz. kiállításon kitüntetve.

VARJU ÉS TÁRSA

cs. és kir. szab.

hangszer-ipar telep

BUDAPEST,

VIII. József-körút 20. sz.

Ajánlják saját gyártmányú hangszereiket. **Cimbalmok pedál nélkül** 45, 55, 60, 65, 75 ftrt. pedálos 80 ftrtől feljebb. **Czimbalmánként** 2 évi kezeséget vállalunk. **Iskolahegedűk** 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 ftrt. és feljebb. Régi kijátszott hegedűk nagy választékban 15, 18, 22, 26, 30 ftrt. és feljebb.

Javítások elfogadtatnak, gyorsan s pontosan eszközöltetnek.

Használt hangszerek beoszereltetnek.

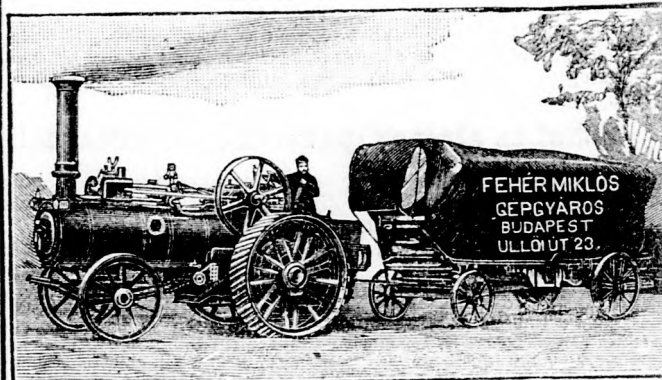
Arjegyzék ingyen és bérmentve. Lapunk előfizetői, ha a megrendelésnél e lapra hivatkoznak árengedményben részesülnek.

FEHÉR MIKLÓS gépgyáros

ajánlja a

Magy. királyi államvasutak gözcséplő-készleteit.

valamint a legújabb szerkezetű **magajárókat** és mindennemű gazdasági gépeket, továbbá a közlegő idényre kitűnő aratógépeket, a legjobb „Non plus ultra” peronospora **fecskendőket**. Kisebb gazdáknak a kisebb fajta **járgányos cséplő-készleteket**, melyek nálam 20% árengedménnyel kaphatók 1 évi jótállás mellett. Jóság és tartósság tekintetében páratlanok.

Végül teljesen kijavított gözcséplő-garnitúrákat mindennemű léerőben (u. m. 4-6-8) a legjutányosabb áron **jótállás mellett** a legkedvezőbb fizetési feltételekkel 3-4 évi részletfizetésre. Mindenféle gépalkatrészek megrendelése lehető legrövidebb idő alatt szállittatik; cseplési idényre megbízható gépészekről gondoskodva lesz.

FEHÉR MIKLÓS gépgyáros
BUDAPEST, IX. ker., Ullői-ut 23. sz.

Ajánlom az 1896. évi szeptem-
ber 21-én Hódmező-Vásárhelyen
tartott ekeversenyen

arany, ezüst és bronzéremmel díjazott

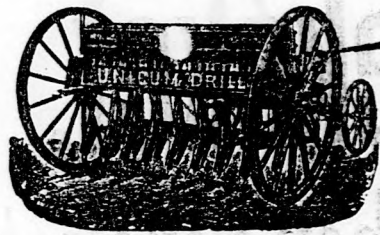
egyetemes aczélekéimet,
melyek anyag, kivitel s olesó áráknál fogva az összes eddigi
konkurrencziát legyőzni képesek.

BÄCHER RUDOLF,

cs. és kir. kizáró agos eke és talajmivelő eszközök gyára.

BUDAPEST, VI., Nagymező-utca 68. sz.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Tagadhatatlan legjobb
vetőgépe a jelenkornak
a **Melichár-féle**

Unicum Drill

rendkívül egyszerű és
feltétlenül szolid kivi-
telű.

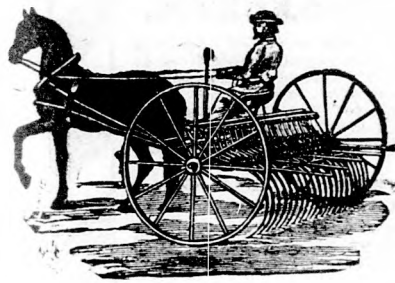
Leírás és árajánlattal bérmentve szolgál

MELICHÁR FERENCZ

cs. és kir. szab. vetőgépgyára.

BUDAPEST,

VI. ker., Nagymező-utca 68. sz.

Az első sorvetőgépet
Magyarországban

Kühne E.

Legrégibb gazdasági
gépgyára készíté
MOSONBAN.

(1856).

A jelen évradra ajánlja mivelő eszközeit, lókapait, töltőgető répa-
gyomlálókát.

Uj! „COLUMBIA“ cultivator!

D. M. Osborne és Társa hírneves főkaszáloít,

arató és kévekötőgépeit.

A szombathelyi versenyen az első díjjal kitüntetve.

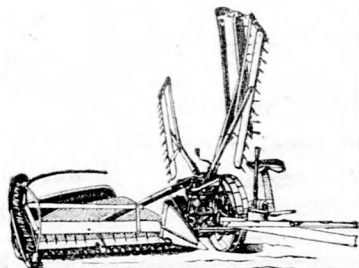
Hollingsworth, Heureka és Kedvenez szénagereblyé-
ket, szénaforgatókat legjobb kivitelben.
Kézicsaplok, 2-4 lóerőjű járgány cséplő-készletek, rosták, kon-
kolyozók, csifrocséplők, Hungaria és Mosoni Drill sorvetőgépek stb.

Főraktár:

BUDAPEST,

VI., Váci-körút 57/a.

Árjegyzék
ingyen és
bérmentve.

STOWASSER J.

császár és királyi udvari hangszerész

Budapest, II., Lánchíd-utca 5.

Saját gyártmányu fuvó, vonó és ütőhangszereiről czim-
balmairól és mechanikai zenélő-műveiről nagy képes árjegy-
zék kívánatra ingyen és bérmentve megküldetik.

**Elpusztíthatatlan erős orgona-harmoni-
kákról** külön árjegyzék kérendő.

Zenekarok felszereléséhez szükséges fuvó, és vonó-
hangszerek előnyös fizetési feltételek mellett a legjutányosabb
árban szállíthatnak.

A cs. és kir. közös hadsereg, valamint a m. kir.
honvédség zenekarainak egyedüli szállítója.

GRAEPEL HUGÓ

gép- és rostalemez-gyár, malomépítészet

Budapesten, V. ker., Külső váci-út 46. szám.

Marshall Sons & Co. Lmtd

angolországi gépgyár vezérigynöke ajánl utolérhetlen szerkezetű és minőségű Marschal-féle

gőzmozgonyokat és gőzcséplőgépeket,

szabadalmazott

kombinált gabona- és lóhere cséplőgépeket két cséplődobbal,
szabadalmazott gabonacséplőgépeket kombinálva kukoriczamorzsolóval, — Gibás-féle szabadalmazott kazalozó

készüléket (golyát), Harrison-féle „Albion” őrlőgépeket.

Malomépítészeti osztályom elvállal gazdasági malmok, magas- félmagas-
és vāmörlo-malmok teljes berendezését és takarmánykamrák felállítását.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Gőzekéket, Gőz-utihengereket

és

Gőz-utimozdonyokat

a legtokéletesebb szerkezettel a legolcsóbb árak mellett szállít

John Fowler & Co.

Telefon 92-50. Budapest-Kelenföld, a vasutállomással szemben,

hol is épített új telepükön gőzeke szerkezeteiről tárlatot rendeztek be. Ugyanott teljesen berendezett tartalékrész-raktárt és javítóműhelyt tartanak fenn.

Budapestről a keleti (központi) pályaudvarról és a déli vasuton Budáról könnyen elérhető.

Kurcz Lipót és Társa

photocinkografiai műintézete

BUDAPEST, VIII., Szentkirályi-utca 13. sz.

Készít: mindennemű nyomtatványhoz szükségelt

chemigrafia, chromotypia, photo-, (auto)-typia, fametszet stb. útján.

Jérképek, tervezetek, alaprajzok

photolithografaiilag legszebben és legolcsóbban sokszorosítottak.

Vidéki megrendelések pontosan és jutányosan eszközöltetnek.

Törleszt. kölcsön földbirtokokra.

Kölcsön a valódi becsérték háromnegyed részéig 20-60 év köti időre kezezsben. Birtokos felmondhat, pénzintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. Lebonnyoltás leg-
rövidebb idő alatt.- Convertálás belyeg- és illetékmentes. -
Semmi előleges költség.

Minden felvilágosítás díjtalan. Beküldendő csakis: telekkönyvi kivonat és katasteri birtokiv másolat. 40484

Ingatlan- és Jelzálog-Forgalmi-Intézet,

Budapest, Váci-körút 39.

Intézetünk az egyedül, mely az ország minden megyéjéből, haláságok és a legtekintélyesebb föld-
birtokoknál által alkalmazhatólag működik.

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Budapest, V. Alkotmány-utca 31. Váci-körút sarok.

Több évi tapasztalat után bebizonyult, hogy a legtokéletesebb és tartósságánál fogva a leg-
olcsóbb és legtokéletesebb permetezőgép a

VERMOREL-féle „ECLAIR“

peronospora permetező, mely eddig minden versenynél az első
díjat nyerte el.

Kizárólagos magyarországi képviselő.

Ár 21 forint csomagolással.

„AZURIN“ 1 frt 15 kr. kilgrmmja, 1 frt 10 mmként.

Aussigi „RÉZGÁLICZ“ 30 frt mmként.

„RAFFIAHÁNCZ“ 42 kr. kilgrmmja, 40 frt mm.

A tömeges megrendelések
következtében — késések
elkerülése végett — kér-
jük különösen az

ECLAIR

permetező megrendelése-
ket idejekorán hozzánk
juttatni.

A „HUNGARIA“

MÜTRÁGYA, KÉNSAV és VEGYI IPAR RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

ajánl:

Superfoszfátot, Chilisalétromot

és minden más műtágyaféléket, legjutányosabb áron és elismert
kitünő minőségben.

Központi Igazgatóság:

BUDAPEST, V., Váci-körút 21. szám.

Herényi Gotthard Sándor és Rovara Frigyes művét érdeklődőknek ingyen és bérmentve küldjük meg.